

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

Data: 23.04.2023

Font: El Punt Avui

Plana: *

https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2280817-un-relat-de-vida-i-una-cronica-de-girona.html?utm_source=whatsapp&utm_medium=botons&utm_campaign=com_epanicies

Un relat de vida i una crònica de Girona.

Gemma Busquets Ros - GIRONA



La poeta i mestra Isabel Oliva amb l'autora del llibre, Maria Garcia CEDIDA..

“Tenia un munt d’informació de la seva vida però a ella gairebé no la coneixia”, explica la periodista Maria Garcia (Barcelona, 1984), que va començar a finals d’estiu del 2020 a conversar amb la mestra i poeta Isabel Oliva Prat (Girona, 1924) per recollir un munt de records i anècdotes, les petites històriques que configuren la memòria d’una vida i que també són la crònica de l’últim segle a Girona.

El resultat d’aquest exercici de recuperació de memòria en femení és el llibre *La nena de les trenes d’ambre*, editat per Llibres del Segle, i una iniciativa d’Òmnium Cultural Gironès, que fa uns anys va endegar una col·lecció per recuperar la memòria de diversos gironins. Així el 2018 es va iniciar amb *Demà tindrem sort*. La història de Joan Pacheco, un nen a l’exili de Núria Martí Constans. El títol està manllevat del poema *La nena de les trenes d’ambre*, inclòs al poemari *Temps d’aram*. En aquest sentit, els capítols inclouen diversos poemes d’Isabel Prat Oliva relacionats amb la temàtica que s’hi aborda. Perquè no està estructurada com una biografia clàssica, seguint un ordre cronològic, sinó que la periodista ha teixit un relat de memòria personal a partir de deu adjectius que defineixen la protagonista. És un viatge

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

d'anades i vingudes a una vida i a la història de la ciutat, al seu context polític, cultural i social.

"Reconstruir una història d'amor sense els seus protagonistes és una tasca d'investigació condemnada al fracàs", escriu l'autora en el primer capítol, "Romàntica" i en el qual les dues converses sobre les cartes d'amor que s'escrivien els pares Enric Oliva i Conxita Prat, el 1910, i que la poetessa guarda. El quart capítol, "Lleial", se centra en les amigues i en certa manera és un homenatge a tota una generació de dones, "que es van conèixer quan eren nenes descobrint el món en una Girona franquista més trista i grisa que mai. Van compartir les pors de les primeres maternitats i l'estrès de les segones i terceres; el silenci espinós d'una casa sense fills i la dolorosa buidor de la mort dels seus marits". L'arribada de la República, que viu amb set anys, és el del canvi d'imatges a les aules: despengen la Mare de Déu i instal·len una al·legoria de la República. També s'hi inclou el record, amb quinze anys, de la derrota de la guerra civil al segon capítol, "Fortalesa". Els bombardejos del 28 i 29 de gener Isabel Prat els recorda ajaguda a terra i amb un llapis a la boca col·locat entre els queixals, en horitzontal, "perquè així no se't rebentés el timpà". El 4 de febrer del 1939, amb la mare i el germà, tornaven de ca l'Estanyol a Canet d'Adri on s'havien refugiat a casa d'una amiga i es van trobar amb un foc creuat entre feixistes i republicans al pont de la Barca. Van esquivar les bales per una passarel·la provisional a l'Onyar i van aconseguir tornar a casa. "La Isabel va viure un dels fets que, per bé o per mal, tota noia té gravat: li va venir la regla."

La vida d'Isabel Prat Oliva condensa la crònica del segle XX a Girona: el franquisme i els inicis de la immersió lingüística a l'escola de Font de la Pólvora, on comença a impartir classes després d'enviudar. No serà fins als 70 anys, quan es jubila, que conrea la poesia. Amb 98 anys, està treballant en el seu vintè poemari.